

s. 39; 1911, s. 43; 1925, s. 52; 1926, s. 66; 1927, s. 72; 1928, s. 71; 1929, s. 73; 1930, s. 67; 1931, s. 44; 1932, s. 42; 1933, s. 48; 1934, s. 47; 1935, s. 48; 1936, s. 53; 1937, s. 58; 1938, s. 51. – Nowa gaz., 1910 nr 331, s. 2. – Gонец Poranny, 1910 nr 332, s. 2. – Kur. warsz., 1910 nr 201, s. 4, nr 303, s. 6. – *Salon 1913*, TZSP, W. 1913. – *Salon wiosenny artystów warsz.*, TZSP, W. 1913. – *Salon wiosenny artystów warsz.*, TZSP, W. 1914. – *Kat. wystawy prac artystów żyd., lato 1921*, Gmina, W. [1921]. – *Kal. Informacyjno-encyklopedyczny ...*, W. 1926, s. 352; W. 1927, s. 352; W. 1928, s. 404; W. 1929, s. 408; W. 1930, s. 420. – Chwila, 1928 nr 3356, s. 13. – *Dwudziestolecie Państw. Seminarium dla Nauczycieli Religii Mojżeszowej w Warszawie*, W. 1938, s. 26. – Piwocki, ASP Warszawa. – Wiercińska, TZSP, Kat. – Walczak M., *Ludzie nauki i nauczyciele pol. podczas II wojny światowej. Księga strat osobowych*, W. 1995, s. 650. – Melbetchowska-Luty A., *Kreator. Rzeźbiarskie dzieło Xawerego Dunikowskiego*, W. 2012.

M. Kasa
uzup. U.M.

Sokołowski Henryk Konstanty, malarz, pedagog, publicysta, ur. 14 VI 1891 Wysokin k. Nowego Miasta nad Pilicą, d. gmina Ossa (w księżeczce wojskowej S.: ur. 15 VI 1892 Ossa), zm. 27 XI 1927 Włocławek (pochowany na tamtejszym cmentarzu komunalnym); syn Jana Kantego herbu Pomian (ur. 1862), ziemianina, i Zofii z Czernickich (ur. 1865); miał starszego brata Wiktora oraz młodszych: Jana Witolda (ur. 1893, pułkownika Wojska Pol., uczestnika wojny pol.-bolszewickiej, zm. w niewoli rosyjskiej), Stanisława (zm. w dzieciństwie), Ludwika Jana (ur. 1897, wachmistrza Wojska Pol.) i Lecha (1906-75) oraz siostrę Zofię. Wg informacji na stronie *Genealogia potomków Sejmu Wielkiego* był żonaty z Anną Władysławą Sulimierską (1897-1972).

Dzieciństwo spędził wraz z rodzeństwem w majątkach na ziemi radomskiej. Wcześniej przejawiał zainteresowanie historią i malarstwem. Wg przekazu rodzinnego obraz *Przemarsz wojsk na wojnę rosyjsko-japońska przez Syberię* (akw., sygn.: „H. Sokołowski”, Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek) namalował mając ok. 12 lat. Po ukończeniu 8 klas gimnazjum rozpoczął 1 X 1911 naukę malarstwa w Warsz. SSP pod kierunkiem Stanisława Lentza, a później także Wojciecha Kossaka. Studiował (z przerwami) w r. akademic-

kim 1911/12 (wplacił 3 raty czesnego za I semestr po 20 rubli), w 1915/16 i w 1916/17 (w 1916 wplacił 10 rubli czesnego); w dokumentach SSP z l. 1911-16 znajduje się jednak przy jego nazwisku adnotacja „nie chodzi”. W 1920 otrzymał świadectwo SSP podpisane przez Lentza. W l. 1915-16 mieszkał w Warszawie przy ul. Elektoralnej 17. W czasie studiów jego stałym miejscem pobytu był Potok – folwark majątku Smólsk k. Brzeźcia Kujawskiego, własność niezamężnych sióstr ojca (Wandy i Jadwigi Sokołowskich; jedna z nich zajmowała się kopiowaniem obrazów), a później majątek jego brata **Ludwika Jana Sokołowskiego**, który między innymi zajęciami malował portrety, gł. na zamówienie we Włocławku (*Portret Anny Zofii Tomaszewskiej*, pastel, sygn.: „L.J. Sokołowski”, 1937; *Autoportret* na odwrocie listu do brata, rys., oba Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek). S. od czasu studiów często przebywał również w pałacu w Więslawicach na Kujawach, należącym do Kretkowskich – filantropów, kolekcjonerów i mecenasów sztuki, w którym bywali m.in. Henryk Stażewski i Zofia Wichman (twórcy polichromii w pałacu); S. portretował ich przyjaciółkę, również malarkę, Marię Nicz-Borowiakową (rys. ol., sygn., wł. pryw., repr. w kat. MNP 2022). Majątek odwiedzali także inni artyści, jak Ferdynand Ruszczyc czy Leonard Pękalski, zapraszani przez właściciela dóbr Stefana Zygmunta Kretkowskiego, ekscentryka, miłośnika teatru i malarstwa. Owocem pobytów S. w majątku był *Portret Bronisława Kretkowskiego* (inaczej *Portret mężczyzny z różą w klapie*, ol., sygn. i dat.: „H. Sokołowski 1916”, Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek) oraz obrazy *Huzar z Więslawic* i *Portret prymasa Andrzeja Olszowskiego* (oba zaginione), a także cykl widoków, z których znany jest *Fragment parku w Więslawicach* (ol. dykta, na odwrocie napis: „Z Teki Henryka «w Więslawicach» / Zofia Janowa Sokołowska / Potok d. 3 I 29”, tamże). Ponadto S. wykonał tam ok. 1924 kopie XVIII-wiecznych portretów antenatów Kretkowskich, które później znajdowały się w dworze w Parskach k. Łęczycy (uszkodzone w czasie II wojny światowej, zaginęły; zachowany tylko *Portret Zygmunta Kretkowskiego*, ol., zb. pryw.).

15 XI 1918 S. został wcielony do 18 Pułku Ułanów Pomorskich, w 1921 przeszedł do rezerwy. W l. 1921-22 z powodu sytuacji materialnej w rodzinie trudnił się, poza malowaniem, sprzedażą

drewna. W 1923 mieszkał we Włocławku przy ul. Królewieckiej, w 1926 przy ul. Zduńskiej. 15 IX 1924 został członkiem Warsz. Tow. Artyst.; bywał w Warszawie i zwiedzał tamtejsze wystawy. Utrzymywał kontakty z ziemiaństwem na Kujawach, uczestniczył w spotkaniach rodzinnych i polowaniach; przy tej okazji przyjmował zamówienia na portrety bądź ofiarowywał swoje obrazy w podzięcie za gościnę. Malował i szkicował podobizny właścicieli ziemskich i ich dzieci oraz dwory i otoczenie w Dębicach, Kruszynie, Czarnem, Wierzbnie. We Włocławku bywał w Księgarni Kujawskiej, założonej przez poetę i działacza kulturalnego Zdzisława Arentowicza (początkowo w spółce ze Stefanem Brodzikowskim), pełniącej rolę klubu literackiego, w której spotykał się z dziennikarzami i pisarzami, m.in. Romanem Ściślakiem i Tadeuszem Adamczewskim. Współpracował z redakcją dz. *Słowo Kujawskie*, w którym w 1926 (nr z 19 XI) opublikował pod kryptonimem H.S. recenzję *Zbiiorowa wystawa obrazów, studiów i szkiców Aleks[andra] Laszenki*. W 1927 dla Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku namalował dużego formatu *Portret biskupa Stanisława Karnkowskiego* (ol., sygn. i dat.: „H. Sokołowski/1927 r.”) i *Portret biskupa Stanisława Kazimierza Zdzitowieckiego* (ol., sygn. i dat.: „H. Sokołowski 10/IV 1927”; oba zachowane w siedzibie Seminarium). Dla Gimnazjum im. księdza Jana Długosza namalował ok. 1926 portret patrona (ol., zaginiony; repr. *Rocz. Gimnazjum ... 1926-27*, s. 21) i t.r. przyjął tam etat nauczyciela rysunków. W szkole miał swoją pracownię, która była galerią jego obrazów; prace S. zdobyły również wnętrza całego gmachu. Dla szkoły wykonywał też dekoracje okolicznościowe, pisał scenariusze przedstawień. W uznaniu jego zasług Gimnazjum zorganizowało mu we Włocławku uroczysty pogrzeb i ufundowało nagrobek.

S. wystawiał w Warszawie w TZSP – 1916 (2 obrazy), 1917 (9 prac), 1919 i 1920 (po jednej pracy). W 1930 członkowie powstałego we Włocławku Zrzeszenia Kujawskich Art. Plastyków zamierzali zorganizować pośmiertną wystawę S., ale do realizacji nie doszło. Monograficzna wystawa „Henryk Sokołowski (1891-1917) – zapomniany malarz z Kujaw” miała miejsce w Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku w 2008.

W twórczości S. przeważały portrety, w tym kameralne portrety rodzeństwa, np. *Portret brata*

Ludwika w młodszym wieku, ol., *Portret siostry* (studium), ol. tektura, *Portret Lecha Sokołowskiego z psem*, ol. (wszystkie Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek), wizerunki znajomych (m.in. Adamczewskich), dostojników kościelnych, podobizny zamawiane przez mecenasów (Kretkowscy, Sulimierscy) i instytucje kościelne. Prace te zdradzają pokrewieństwo z metodą malarską Stanisława Lentza przez syntetyczną budowę kształtu sylwetek, eliminację szczegółów, skupianie się na charakterystyce psychicznej. S. dostosowywał kolorystykę i tonację do indywidualności modelu; jasne barwy i podkreślenie karnacji wyraźnym światłowieniem występuje zwłaszcza w wizerunkach kobiet czy dzieci. W wielkoformatowych portretach dodawał dekoracyjne detale określające funkcje pełnione przez portretowanego lub piastowane godności.

Poza przedstawieniami ludzi z upodobaniem malował i szkicował konie, w scenach batalistycznych przedstawiał je na ogół w ruchu, w różnych ujęciach. Zbliżone tematy podejmował w rys., odwytwarzając i dokumentując epizody z walk oraz umundurowanie i uzbrojenie. Tworzył też sceny rodzajowe i hist., niekiedy inspirowane literaturą, np. ilustracje do *Potopu* Henryka Sienkiewicza, dat. „koło 1921 r.” (28 rys. ol. w brulionie, wśród nich proj. okładki *Potopu*, Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek) czy *Ucieczka Zagłoby z Heleną z Rozłogów* (akw., tamże). W krajobrazie interesowały go zmiany oświetlenia w różnych porach dnia i roku; opracowywał w szkicach warianty zachodu słońca, malował nokturny (*Noc księżycowa na łąkach w Potoku*, ol., tamże), jak również zaśnieżone pola lub parki otaczające dwory. Rzadziej ukazywał wnętrza (*Wnętrze dworu Haacków w Kruszynie*, akw., tamże). Znane są kopie autorstwa S.: *Fortuna* Rubensa (ol. dykta, tamże) i *Odpozynek* Wojciecha Kossaka (wł. pryw.). Malarstwo S. cechuje dobre opanowanie warsztatu, tradycyjne podejście do przedstawianych tematów, a jednocześnie wrażliwość na ich niuanse, co prowadziło do urozmaicenia stosowanych środków i dawało efekt świeżości spojrzenia.

Znaczną część dorobku S. stanowią rysunki i szkice (ol., akw.), częściowo zawarte w szkicownikach i brulionach, ale także zachowane na luźnych kartkach, m.in. karykatury i scenki satyryczne z życia artyst. Warszawy: *W pracowni*, kredka (na odwrocie liczne drobne szkice), *Rozmyślanie o teatrze*, *Mężczyzna na kozetce*,

Konduktor, w tym także portrety, np. *W teatrze* (na odwrocie szkice profilowe mężczyzny w okularach), *Na placu Teatralnym*, *Portret w ramce*, część z nich szkicowana dwustronnie na jednej karcie – 2 portrety starszego mężczyzny (na odwrocie *Satyra na piwosza*, *Napoleon Bonaparte*), *Portret dwóch kobiet* (na odwrocie *Na śniegu*), *Chłopiec*, *Dłonie*, *Portret*, karykatury mężczyzn (wszystkie rys. ol., Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek).

S. sygnował prace najczęściej „H. Sokołowski”, rzadziej pełnym imieniem i nazwiskiem lub monogramem.

Poza wyż. wym. w Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku – *Portret chłopca*, ol., dykta, 1917 (na odwrocie nalepka wystawowa), *Portret Ludwika Sokołowskiego w mundurze*, ol., *Portret kobiety*, ol., *Portret mężczyzny*, ol., sygn., *Portret dziewczynki*, ol. tektura, *Patrol*, ol. tektura, sygn., *Klacz Dunajka*, ol., sygn. i dat.: „H. Sokołowski; Dunajka / Dębice 1926”, *Brzoźki w Potoku*, sygn., *Okolice Potoku*, *Leśniczówka w Potoku*, *Rzeczka w Potoku zimą*, *Wschód słońca w Wierzbnie*, wszystkie ol., *Zachód słońca*, 2 wersje, obie ol. karton, *Jeziro w Czarnem*, ol. tektura, *Portret Marii Adamczewskiej*, 1920, i *Portret Tadeusza Adamczewskiego* (z napisem na licu identyfikującym modela), oba pastel, sygn., *Portret kobiety*, *Portret chłopca*, *Wesele*, *Pobojowisko*, *Trzej mężczyźni w mundurach na koniach*, *Tropy na śniegu*, sygn., *Pejzaż zimowy w Potoku*, sygn. i dat.: „H. Sokołowski – 924”, *Fragment parku w Dębicach*, *Pejzaż*, 2 wersje, wszystkie akw.; ponadto 4 szkicowniki: 24 k. z rys. ol., tusz (szkice portretów m.in. głowy bpa Zdzitowieckiego, sygn. „HS” w wieńcu z wawrzynu, konie, ornamenty, rys. satyryczne, notatka dot. portretu Kretkowskiego), 22 k. z l. 1907-20 (szkice ol., akw.: postaci w różnych pozach, m.in. *Portret stojącego mężczyzny w mundurze*, sygn. i dat.: „H. Sokołowski/1907”, żołnierze w czasie walki, pobojowiska, Napoleon na koniu, projekty odznaki i znaczka Tow. Bratniej Pomocy, projekt winiety, ornamenty), 29 k. z l. 1899-1922 (kilka rys. ol., sygn. i dat.: „Henryk Sokołowski/1901”: *Dwukonny wóz*, *Tarzający się koń*, *Wyścigi konne*, *Kirasjer na koniu*, *Popiersie mężczyzny w mundurze*, poza tym *Stogi siana*, sygn. i dat.: „H Sokołowski191”, szkice broni, uprzęży, koni, jeźdźców, portrety kobiet, żołnierzy w walce, na niektórych szkicach notatki, rozliczenia handlowe z l. 1921-22), 68 k., b.d.

(rys. ol. postaci w różnych pozach, portrety dzieci, pejzaże wiejskie, 7 proj. odznaki Tow. Bratniej Pomocy); zeszyt ze szkicami 18 k. (rys. ol., kredka, atrament, przedstawiające żołnierzy, jeźdźców na koniach, główki dzieci).

W zb. pryw. – *Podkuwanie konia*, ol., sygn.: „H. Sokołowski”, *Portret Włodzimierza Haacka*, ol., *Utani - stogi*, ol., *Autoportret*, *Luzak*, *Portret L. Sokołowskiego*, wszystkie pastel, *Portret Marii Sulimierskiej*, akw., *Portret Marii Sulimierskiej*, rys. ol. Na aukcjach w Warszawie – w 2008 *Patrol*, ol. tektura, sygn., ok. 1924-27 (?), w 2011 *Mała góralka*, akw. na podrysowaniu ol., sygn.

Rocz. Gimnazjum Humanistycznego im. ks. J. Długosza we Włocławku. 11-ty r. szkolny 1926-27, Włocławek 1927, s. 19. – *Zgon wybitnego malarza, Życie Włocławka i Okolicy*, 1927 nr 10-11-12, s. 37. – *Kujawsko-dobrzyńska wystawa regionalna w Ciechocinku*, tamże, 1930 nr 5, s. 15. – *Zakład im. Ks. J. Długosza we Włocławku. Spraw. ... pod red. Dr K. Masłowskiego w XXII r. istnienia szkoły*, Włocławek 1938, s. 18. – Piwocki, ASP Warszawa. – Waniewska J., *Portrety Kretkowskich*, *Rocz. MNW*, 1988, s. 334. – *Od wieków kształci pasterzy. Wyższe Seminarium Duchowne we Włocławku*, praca zbiorowa pod red. księdza Hanca W., Włocławek 1994, s. 100. – Mietz A., Pawlak, M. Szczotkowska-Topić M., *Gimnazjum i liceum im. Ks. Jana Długosza we Włocławku 1916-1949*, Bydgoszcz 1995, s. 163 i okładka. – Wajer J., *Życie kulturalne Włocławka w l. 1918-1939*, Bydgoszcz 1997, s. 98, 171, 261. – Tenże, *Życie kulturalne miasta*, [w:] *Włocławek. Dzieje miasta*, pod red. Staszewskiego J., t. 2: *Lata 1918-1998*, Włocławek 2001, s. 198. – Kotula K., *Plastyka włocławska w okresie dwudziestolecia międzywojennego*, *Rocz. Muzealny*, Włocławek 2004, s. 52. – *Od świtu do zmierzchu, czyli historia dworu w Smółsku przez Janusza Tatarkiewicza zobrazowana a Piotra Bokotę spisana*, P. 2007. – Kotula K., *Henryk Sokołowski 1891-1927 Włocławski malarz i pedagog*, *Rocz. Muzealny*, Włocławek 2008, s. 129-146. – Taż, *Najlepszy portrecista włocławski*, *Ład Boży*, 2008 nr 19, s. VII. – Pijaczyńska J., *Byliśmy w Potoku. Życie wśród pól i lasów*, W Naszej Gminie, 2009 nr 15 (listopad), s. 8-9. – Sławiński T., *Kretkowscy i ich dzieje od poł. XIV w.*, Chrzan 2011 (wyd. Stara Szufflada).

Kotula K., Nowakowski P., *Portret pol. Wystawa ze zb. Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku*, *Kat.*, Włocławek 1989, s. 21. – Ciż, *Z galerii portretów pol. Malarstwo i rysunek 1815-1939 ze zb. Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku. Kat. wystawy*, Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej, Włocławek 1997.

– Ciz, *Mistrzowie portretu pol. Kat. ze zb. Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku*, Muz. Regionalne w Szczecinku, Szczecinek 2006, s. 22. – 75 *Aukcja dzieł sztuki, 13 IX 2008*, DA Ostoya, W. [2008], poz. 24. – 169 *Aukcja sztuki dawnej, 18 V 2011*, DA Rempex, W. 2011, poz. 209. – *Awangardzistka. Maria Nicz-Borowiakowa 1896-1944*, red. Salamon-Radecka A., Skalska A., MNP, P. 2022, poz. V.3. s. 296 (il. 208, s. 281), dot. portretu autorstwa S.

Prz. Poranny, 1917 nr 303 (4 XI), s. 3.

AP Radom, zespół 0428d USC [akta Urzędu Stanu Cywilnego], par. Odrzywół, jednostka 1894, nr 47 (akt ur. S.). – Arch. ASP Warszawa, *Księga zapisów. Ogólna lista uczniów SSP 1911-1916*. – AP Włocławek, Akta par. katolickiej w Krzywosądzu, sygn. 65 (Akt ślubu rodziców S.); Akta Urzędu Stanu Cywilnego, akt zgonu S. nr 434/1927/JAN/. – Muz. Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek, Dział Sztuki, zaświadczenie TZSP z 30 IV 1926 o pracach S. wyst. w l. 1916-20; fragment biletu kolejowego S. z fot. portretową (14 III 1914); 3 legitymacje studenckie z l. 1915-18, dowód osobisty S. jako studenta Warsz. SSP na r. 1915/16 i 1916/17, legitymacja Tow. Bratniej Pomocy Warsz. SSP, 1918; kwit opłaty za lekcje malarstwa w Warsz. SSP, 10 I 1916; świadectwo Warsz. SSP, 1 VII 1920, druk, podpisany przez Stanisława Lentza; list z Warsz. Tow. Artyst. z 16 IX 1924 o przyjęciu S. do grona członków rzeczywistych; list od Ludwika Sokołowskiego (z *Autopreterem*); książeczka przedstawiennicza szkolnego *Wizyta św. Mikołaja*, rkps; wiersze i przemówienia (różnych autorów) na uroczystościach szkolnych, ok. 1931, rkps., 10 k., ze zb. S.; Statut Powsz. Stow. Nauczycieli Rysunku, W. 1925; 30 fot. ze zb. S. (w tym portrety niezidentyfikowanych kobiet, fot. S. w pracowni SSP z 2 mężczyznami). – Arch. Zespołu Szkół Katolickich im. Ks. J. Długosza we Włocławku, album z fotografiami S. pracowni (1927). – M.J. Minakowski, *Wielka genealogia Minakowskiego (Wielcy. pl)*, wydanie z 20.02.2023.

K. Kotula

Sokołowski Jakub Dominik Wincenty Kajetan, rysownik, ilustrator i rytownik amator, ur. 1784 Wyczołki k. Warszawy (wówczas majątek rodziny S., obecnie część Ursynowa), zm. 2 II 1837 Bukowa k. Chelma Lubelskiego, pochowany w pobliskich Czulczycach; syn Ignacego i Justyny z Grabowskich. Kształcił się w Warszawie pod kierunkiem F. (zapewne Ferdynanda)

Pincka. Wg Kajetana Koźmiana „oddany został na pensję do jednego z Francuzów w Warszawie, tam wyuczył się języka francuskiego, rozmaitych talentów, a szczególnie rysunku, do którego miał nieporównaną zdolność”. Ok. 1804 powrócił do Wyczołek. W 1805 zamieszkał w dziedzicznych Czulczycach. Przeżywszy próbę samobójczą spowodowaną zawodem miłosnym, po 1816 przebywał w Warszawie i w Radziejowicach. Przed 1818 podróżował za granicę, podobno z Henrykiem Lubomirskim. Zatrzymał się wówczas w Eger, Karlsbadzie, Dreźnie i w Petersburgu. Z okresu pobytu w tym ostatnim mieście zachowały się rys. o zabarwieniu humorystycznym, świadczące o znajomości z Aleksandrem Orłowskim, m.in.: *Orłowski Aleksander w stroju do kąpieli*, *Orłowski w chwale na angielskim koniu*, *Orłowski na konnej przejażdżce* (wszystkie pióro, tusz, pędzel, akw., gwasz, MNK). Odwiedził też Włochy, co potwierdzają tytuły prac: *Jeździec na tle krajo-brazu włoskiego* czy *Podróż do Włoch* (oba piórko, tusz, MNK). Po upadku powstania listopadowego mieszkał w Radziejowicach, majątku zaprzyjaźnionego Józefa Wawrzyńca Krasieńskiego. Ostatecznie osiadł w Czulczycach. Osobiste perypetie młodego S. stały się kanwą opowiadania Józefa Korzeniowskiego *Jedynaczka* (pierwodruk Gaz. warsz., 1854), którego bohater nosi imię Józef.

W 1823 S. brał udział w pracach „deputacji”, przyznającej nagrody w wystawach sztuk pięknych w Warszawie, działającej pod auspicjami Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W l. 1818-25 współpracował z zakładem litogr. przy Instytucie Głuchoniemych w Warszawie.

S. przedstawiał, posługując się rysunkiem i technikami graficznymi (litogr. i akwaf.), sceny rodzajowe, często o charakterze humorystycznym, portrety, karykatury, studia zwierząt, rzadziej weduty i pejzaże. Jego prace wykorzystywano niejednokrotnie jako ilustracje prasowe (m.in. w czas. Pam. Magnetyczny wil., Sylwan, Muz. Domowe) i w wydawnictwach książkowych. Od 1819 S. współpracował na zlecenie Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z Fryderykiem Krzysztofem Dietrichem, któremu powierzono wykonanie rycin wg rys. Michała Stachowicza przedstawiających pomniki, sarkofagi królewskie i książęce do albumu *Monumenta Regum Poloniae Cracoviensia* (wyd. 1822-27).